

idea bàsica i versió en la dominant

Petit antecedent-consegüent que funciona com a
 $1+1$

Agafem un ritme de dos compassos amb peus solapats i acompanyament I·V (idea bàsica), i el responem amb la seva *versió en la dominant*: harmonia inversa (V·I) i melodia a la 2a alta o baixa (com una progressió):

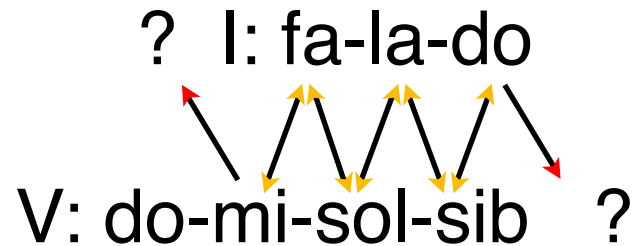
idea bàsica *versió en la dominant* 2a baixa

I V V I

idea bàsica *versió en la dominant* 2a alta

i V V i

La majoria de notes de l'acord de tònica, si les pugem o baixem una 2a, són notes de l'acord de dominant (adaptació per enllaç harmònic).
Per tant, en la majoria de casos, es puja o es baixa una 2a i tot quadra:

Només la 5a de l'acord de tònica, presenta problemes i, sovint, s'ha de deixar immòbil (de manera que ja no és una progressió exacta).

Vegem-ne alguns exemples:

Haydn: *Missa in tempore belli, Qui tollis.*

Violoncello Solo

Adagio

Org., Vcl. rip. e Bassi

Solo

idea bàsica

versió en la dom. 2a alta

I

V

V

I

Vegem-ne alguns exemples:

Haydn: *Missa in tempore belli, Qui tollis.*

Violoncello Solo

Adagio

Org., Vcl. rip. e Bassi

Solo

idea bàsica

versió en la dom. 2a alta

I V V I

En la *versió en la dominant* totes les notes puguen una 2a excepte la 5a (mi) perquè el fa no seria de l'acord de V. Les altres notes de l'acord quadren i les notes de pas també.

Un altre molt semblant:

idea bàsica (Con ironia) versió en la dom. 2a alta

Sus.
len De-gen ge - zo-gen, den Pa-gen er - mordet!
il bram-do pren - de-te. il va-gioucci - de-te,

Vc.
e Cb.

I V V I

Un altre molt semblant:

idea bàsica
(Con ironia)

versió en la dom. 2a alta

Sus.
ien De-gen ge - zo-gen, den Pa-gen er - mordet!
il bram-do pren - de - te. il va-gioucci - de - te,

Vc.
e Cb.

I V V I

En la *versió en la dominant* totes les notes puguen una 2a excepte la 5a (fa) perquè el sol no seria de l'acord de V.

També queda bé fer algun petit canvi:

Mozart: *Les noces de Fígaro*

The image shows a musical score for Mozart's *Les noces de Fígaro*. It features three staves: a vocal line (Soprano), an Antiphonal line (Ant.), and a piano accompaniment line (Vc. e Cb.). The vocal line includes the lyrics: "O En-gel, ver-zeih' mir! o En-gel, ver-zeih' mir! Con-tes-sa, per-do-no! per-do-no, per-do-no!". The piano accompaniment line includes the dynamic marking *p*. Below the piano accompaniment line, there are four vertical lines representing chords: I, V, V, I. The text "idea bàsica" is written below the first two chords, and "versió en la dom. 2a alta" is written below the last two chords.

Gf.
II C.

S O En-gel, ver-zeih' mir! o En-gel, ver-zeih' mir!
Con-tes-sa, per-do-no! per-do-no, per-do-no!

Ant.

S

idea bàsica versió en la dom. 2a alta

Vc.
e Cb.

p

I V V I

També queda bé fer algun petit canvi:

Mozart: *Les noces de Fígaro*

S *O* En - gel, ver - zeih' mir! En - gel, ver - zeih' mir!
Con - tes - sa, per - do - no! per - do - no, per - do - no!

Ant.

S |-----| |-----|
idea bàsica versió en la dom. 2a alta

Vc.
e Cb. *p*

I V V I

La 5a es manté (re), i fa una petita variació al final:
hauria de fer la-sol, però fa la#-si.

En mode menor també funciona:

Andante.
Tutti.
Mozart: Simfonia concertant violí i viola, II

The image shows a musical score for the second movement of Mozart's Concerto for Violin and Viola. It features two staves: the upper staff is for the first violin and the lower staff is for the second violin. The music is in 3/4 time and D minor. The first violin part starts with a melodic phrase in the first measure, which is bracketed and labeled 'idea bàsica'. This phrase is then transposed up an octave in the second violin part, also bracketed and labeled 'versió en la dom. 2a alta'. The dynamic marking 'p' (piano) is present in the first violin part. Below the staves, Roman numerals 'i' and 'V' are placed to indicate the harmonic structure: 'i' under the first measure, 'V' under the second measure, 'V' under the third measure, and 'i' under the fourth measure.

idea bàsica

versió en la dom. 2a alta

i V V i

En mode menor també funciona:

Andante.
Tutti.
Mozart: *Simfonia concertant violí i viola, II*

idea bàsica versió en la dom. 2a alta

i V V i

En la *versió en la dominant* la 5a (sol) no es mou, i com que en aquest cas té una brodadura (sol-la-sol) tot es manté igual.

Resum

A partir d'un ritme de dos compassos amb peus solapats, fem una melodia amb acompanyament harmònic de tònica i dominant. Repetim el ritme, girem l'harmonia (dominant-tònica) i la melodia la pugem o baixem una 2a (adaptació per enllaç harmònic).

Alguna nota (com la 5a de la tonalitat) sovint no s'ha de moure.

També pot passar amb altres notes. Mai no s'ha de forçar, si una nota al pujar-la o baixar-la no sona bé, es deixa quieta o se'n fa una altra que si que funcioni.

Així tenim un 1+1 fantàstic que pot ser continuat per un +2 (“próximamente en sus pantallas”).